

راز تعمید ۲۸۶

«اگر کسی از آب و روح مولود نگردد، ممکن نیست که داخل ملکوت خدا بشود» (یوحنا ۳: ۵).

آن چه بعضی ها می گویند...

* تعمید، یک سنت عجیب است. آب

روی سر دریافت کردن، در دوره ی ما چه معنایی می تواند بدهد؟

* تعمید یافته ها بهتر از دیگران نیستند؟ پس چه فایده؟

* در میان مسیحیان تعمید یافته، بعضی ها خوب و سخاوتمند هستند و بعضی نیستند. در این شرایط تعمید چه فایده ای دارد؟

* بعضی ها می گویند که تعمیدشانس می آورد و کودکان را از بعضی بلاها مصون می دارد. تا چه اندازه درست است؟

* شنیده می شود که بعضی ها تعمید در روح را از تعمید در آب جدا می دانند طبق یوحنا ۳: ۵ این عقیده چه معنایی دارد؟

آن چه مسیحیان می گویند...

۱- مردن و برخاستن با مسیح

عیسی از مرگ خود به مانند یک تعمیدسخن گفته است. در حالی که از جمعه بعد از ظهر، در مرگ فرو رفته بود، دو روز بعد، صبح عید گذر، خدا به او زندگی جدیدی داد.

در راز تعمید، مسیح ما را به دست می آورد (فیلیپیان ۳: ۱۲) پس ما در آب تعمید غوطه ور شده در مرگ واقعی با او وارد

می شویم تا با رستاخیز او زندگانی نوینی یابیم. (رومیان ۶: ۳-۴).

بنابراین، تعمید یک گذر است. گذر از زندگی قدیمی که در آن زیر سلطه ی گناه بودیم؛ به دنیای جدید خدا، که منور از وعده های حیات و جاودانگی است.

منظور، دنبال کردن همان راه عیسا، به واسطه زندگی ای مطابق با زندگی اوست. بدین دلیل، نو تعمید یافتگان رسماً تعهد می کنند از گناه دست بشویند و به ایمان مسیحی اعتراف کنند؛ ایمان به خدای پدر، پسر و روح القدس. و این مستلزم برکنندگی و تحول و مبارزه هر روزه است.

تعمید، هم چنین عهدی با مسیح است و متحد در مسیح با یک پیمان محبت، تعمید یافتگان با او متعهد می شوند تا از گناه، یک باره و برای همیشه دست بکشند.

واژه ی **Baptizein** به یونانی یعنی فرو رفتن، غوطه خوردن، در آب است.

در تمام مذاهب، آب و غسل ها، معنای مقدسی دارند. در زمان عیسا، یحیای تعمید دهنده اعلام می کرد که آمدن خدا، برای بازسازی دنیا نزدیک است. او از مردم دعوت می کرد تا خود را آماده سازند. آن ها می بایست به سوی خدا باز گردند و به وسیله ی او در آب رودخانه اردن تعمید بیابند و گناهان نشان را اعتراف کنند. آن ها، برای نشان دادن پشیمانی خود می آمدند و در مقابل او، در آب فرو می رفتند. عیسا خودش، این آیین را تجربه کرد. فرو رفتن در آب، ناپدید شدن و پدیدار شدن دوباره، مردن و دوباره زنده شدن را به یاد می آورد، مثل شروع یک زندگی جدید. گاهی نیز، عبور از دریا یا یک بیابان، برای ورود به یک کشور دیگر را به خاطر می آورد. همان طور که موسی با قوم خود کرد. همیشه معنایش تمام کردن و از نو شروع کردن است.

از این جا، عیسا آن ها را وارد یک رابطه ی محبت آمیز با پدر آسمانی می کند. رابطه ای نزدیک تر و صمیمی تر از رابطه ی پدر - فرزندی.

۲- داخل شدن به يك قوم یعنی کلیسا

چون تعمید یافتگان وابسته به مسیح یگانه هستند پس به مانند اعضای یک بدن، به یکدیگر وابسته اند: «شما بدن مسیح هستید و فرداً اعضای آن می باشید» (۱- قرن ۱۲: ۲۷).

این وابستگی، تمام تفاوت های انسانی را نسبی می کند: «زیرا همه شما که در مسیح تعمید یافتید، مسیح را در بر گرفتید. هیچ ممکن نیست که یهود باشد یا یونانی، و نه غلام و نه آزاد، و نه مرد و نه زن، زیرا که همه ی شما در مسیح عیسا یک می باشید» (غلاطیان ۳: ۲۷-۲۸).

بدین ترتیب، مسیحیان وارد کلیسا می شوند، یک قوم بزرگ، آن جا که همه برادر و خواهرند و به محبت یک دیگر دعوت شده اند و در عمل تحقق این امر در اجتماعات کوچک یا بزرگ، پراکنده در سراسر زمین، انجام می شود. هر کس در آن جا اتکایی را که همه به آن احتیاج دارند تا حقیقتاً در آرمان مسیح زندگی کنند را می دهند و دریافت می کنند.

این جماعت کوچک یا بزرگ در تمدن خاص رشد می کنند، چون نوبل این فرهنگ می باشند (روم ۱۶: ۵؛ یعقوب ۱۸)، همه ی ارزش های این مرز و بوم را به خداوند تقدیم می کنند و این جماعت کوچک، کلیسای محلی نامیده می شود و در مشارکت با همه ی کلیسای محلی دیگر زندگی می کند.

۳- مشارکت در زندگی خود خدا

تعمید، در حقیقت یک تولد دوم است. به مشابهِ نوزادی که از بطن مادرش بیرون می آید تا هستی انسانی را فریاد بزند، نو تعمید یافته، در هستی جدیدی وارد می شود. مثل این که دوباره آفریده شده باشد. او یک انسان جدید است و برای همیشه به همان حیات نوین مسیح رستاخیز شده در صمیمیت با پدر زندگی می کند.

تعمید یافته به نام پدر، او از این پس فرزند خداست: «ملاحظه کنید، چه نوع محبت پدر به ما داده است تا فرزندان خدا خوانده شویم، و هم چنین هستیم» (۱- یوحنا ۳: ۱). تعمید یافته به نام پسر، مسیح در او جای می گیرد و می تواند همراه با پولس بگوید: «نه من بعد از این، بلکه مسیح در من زندگی می کند» (غلاطیان ۲: ۲۰).

تعمید یافته به نام روح القدس، او به واسطه این روح، وادار می شود زندگی جدیدی را که در ایمان پذیرفته متجلی سازد. او خود را به خدمت برادرانش می گمارد تا از این دنیا، سرزمین عدالت و صلح بسازد. او که در راز تعمید محبت خدا را لمس کرده، اعلام می کند خدا نسبت به هر انسان همان محبت را داراست.

آن چه مسیحیان در انجام آن می کوشند...

امروزه، با بازگشت به سنتی بس قدیمی، متقاضیان تعمید بیشتر و بیشتر تعمید را در بزرگسالی می گیرند. با وجود این، اکثر مسیحیان در خردسالی تعمید می گیرند و در این صورت، آن ها تعمید یافته در ایمان کلیسا هستند و پدر و مادرها این مسئولیت را به عهده می گیرند که آن ها را، هم چنان که بزرگ می شوند، در این ایمان تربیت کنند.

قبل از تعمید، همیشه یک زمان آمادگی لازم است. تعمید مستلزم ایمان است. پس لازم است که نامزد تعمید (و اگر او خیلی جوان است، پدر و مادرش) از مسیح و زندگی در ایمان شناخت پیدا کند و اجتماع مسیحی، باید تحقیق کند که تعمید گیرنده، همه ی تعهداتی که لازمه دعوت به دنبال مسیح رفتن است را درک کرده و تصمیم گرفته که آن ها را قبول کند. و این مستلزم زمانی طولانی تعمق بر زندگی و سخنان مسیح و نشست و برخاست با یک اجتماع مسیحی حقیقی است.

برگزاری تعمید بعد از گام های رسمی متعدد به سوی مسیح در یک کلیسا، در میان ایمانداران مسیحی انجام می گیرد. نامزد تعمید رسماً تعهد می کند که از شیطان دوری جوید و ایمان کلیسا را آشکارا اعلام می کند. سپس او را در آب فرو می برند و در آن حال، کشیش یا خادم به او می گوید: «تورا به نام پدر، پسر و روح القدس تعمید می دهم». سپس نو تعمید گرفته به لباس سفید ملبس می شود و یک شمع دریافت می کند. مسیح برخاسته، نور او می شود. سپس در جماعت تعمید یافتگان رسماً وارد می شود که همراه با آن، در آیین سپاسگزاری شریک شده و نان مقدس دریافت خواهد کرد.

بعد از تعمید، این راز مقدس تنها یک بار در زندگی داده می شود. این یک شروع است، یک لحظه یگانه در زندگی، زیرا تولدی نوین است و به دنبال آن، در مدتی کم و بیش کوتاه، یک آیین مذهبی دیگر یعنی راز تثبیت روح القدس صورت می گیرد که پویایی آن را تداوم می بخشد. پس از آن شاید با شهادت دادن، مبارزه ها، شکست ها و پیروزی هایی پیش آید، ولی عیسا هرگز کلامش را پس نمی گیرد. هرگز عهدی را که در تعمید با کسی بسته است، نفی نمی کند. تعمید گرفته در تمام طول زندگی دعوت می شود که این عهد را مستحکم سازد. مهمترین آن ها، راز عسای ربانی، غذای لازم این زندگی جدید است که در تعمید، از عیسا دریافت کرده است.

کلام کتاب مقدس

پطرس بدیشان گفت: «توبه کنید و هر یک از شما به اسم عیسا مسیح، به جهت آمرزش گناهان، تعمید گیرید و عطای روح القدس را خواهید یافت، زیرا که این وعده است برای شما و فرزندان شما و همه ی آنانی که دوراند یعنی هر که خداوند خدای ما، او را بخواند» (اعمال ۲: ۳۸-۳۹).

سیریل اسقف اورشلیم در قرن چهارم به تازه تعمید یافتگان می گفت: «در شب تعمید، شما لباس را از تن برگرفتید به نشان خالی شدن از انسانیت کهنه ی خود و اعمال وی. بنابراین عربان مانندید، به مانند مسیح، روی صلیب [...] . سپس شما را به برکه ی مقدس تعمید الاهی بردند، همان طور که در گذشته مسیح را از صلیب به مقبه ی مجاور بردند و از هر یک از شما پرسیده شد که آیا به نام پدر، پسر و روح القدس ایمان دارید. بنابراین، شما ابراز ایمان نجات بخش کردید و سپس سه بار در آب فرو رفتید و از آن برآمدید، این نماد آن سه روز بود که عیسا در قبر گذرانید. بدین ترتیب، شما می میرید و در همان زمان متولد می شوید و این آب مقدس، در عین حال، برای شما قبر و بطن مادر است. و چه چیز عجیب و خارق العاده ای! (ر. ک رومیان ۶: ۳-۱۱).

برای مطالعه و تعمق بیشتر:

- * ریشه های تعمید.
- * آیین تعمید در شب گذر.
- * برگه های سری اول، شماره ی ۹ «کلیسا» و شماره ی ۶ «راز تعمید».

متنی از راز تعمید
(پیر خطاب به حق جویان)

- پیر: ...می خواهی تعمید یابی؟
حق جو: آری، می خواهم.
(حق جو به یاری پدر خوانده خود به حوض تعمید فرو می رود. پیر دستش را بر سر حق جو قرار می دهد)
پیر: ...به خدا، پدر پر توان، ایمان داری؟
حق جو: به پدر ایمان دارم.
پیر: ...تو را به نام پدر تعمید داده و در پدر غوطه ور می سازم.
همه: آمین.
پیر: به عیسای مسیح، پسر یکتا و خداوند ما که برای نجات ما مرد و رستخیز کرد ایمان داری؟
حق جو: به پسر ایمان دارم.
پیر: ...تو را به نام پسر تعمید داده و در پسر غوطه ور می سازم.
همه: آمین.
پیر: ...به روح القدس که به ما زندگانی می بخشد و در کلیسا ما را به سوی ملکوت جاودانه رهبری می کند ایمان داری؟
حق جو: به روح القدس ایمان دارم.
پیر: ...تو را به نام روح القدس تعمید داده و در روح القدس غوطه ور می سازم.
همه: آمین.
پیر: با مسیح بر خاسته از میان مردگان، برخیز.
(در حالی که پدر خوانده به شخص تازه تعمید یافته جهت لباس پوشیدن کمک می کند همه به جای خود بر می گردند و در این بین چنین می سرایند:)
همه: هلولیا (۳ بار).
خواننده ی اول: تنها یک بدن هست و یک روح، تنها یک امید، تنها یک خداوند یک ایمان، یک تعمید.
و تنها یک خدا که پدر همه است. (ر. ک افسسیان ۴: ۴-۶).
همه: هلولیا!
خواننده ی دوم: زیرا که مسیح نیز برای گناهان یک بار زحمت کشید، یعنی عادلانه برای ظالمان تا ما را نزد خدا بیاورد.
در حالی که بر حسب جسم مرداما بر حسب روح زنده گشت. (۱-پطروس ۳: ۹۱۸).
همه: هلولیا!
پیر: ...تو در مسیح تعمید یافته‌ای، تو به مسیح ملبس شده‌ای، ردای خود را تا حیات جاودان بدون لکه حفظ کن.